

איוואן ואיוואן

צייר א.ו. ווקולוב

לאיוואן העני היו שבע ילדים בבית, אבל לא גריסים
ולא קמח כדי להאכיל אותם.

חיו פעם שני אחים, ולשניהם שם איוואן:
איוואן העשיר ואיוואן העני.
לאיוואן העשיר היה בית מלא כל טוב ורק אישה
בבית. לא היו לו ילדים, לא קטנים ולא גדולים.

לקח איוואן קערית קמח והלך הביתה. ובדרך רוח
חזקה. הרוח העיפה את כל הקמח מהקערה ולא
נשאר כלום.
"אך, את רוח שובבה, לא נשאר לי במה להאכיל
את ילדיי. אמצא אותך ותשלמי לי על התעלול."

באין ברירה הלך איוואן העני לאח העשיר "תן לי,
אחי, קצת קמח. אחזיר לך כשרק אוכל."
"טוב" אומר איוואן העשיר. "קח קערית קמח
ותחזיר לי שק."

ואיוואן עונה "נשאתי קערית קמח לילדי הרעבים.
ואת העפת את כל הקמח. במה אאכיל את
הילדים?"
"אל תדאג" אמרה הרוח "אתן לך מפת שולחן פלא.
מה שרק תרצה, יהי לך."

הלך איוואן אחרי הרוח. רוח ליער - איוואן ליער.
רוח לחלול - בעץ, איוואן לחלול. שואלת רוח "למה
אתה רודף אחרי?"

אכל איוואן ואכלו ילדים ובבוקר, כשרק ישבו לאכול
בא איוואן העשיר. הוא ראה את השולחן מלא כל
טוב והאדים מכעס.

שמח איוואן העני, הודה לרוח וחזר הבית. בבית
שם מפה על השולחן ואמר "תני לי מפת-פלא אוכל
ושתייה."
רק אמר ועל השולחן כיסונים וחלה, בשר, קותל
חזיר ודייסה מתוקה.

בערב בא איוואן העשיר לאחיו העני "עזור לי אחי!
באו אורחים ואצלי תנור קר, אין לחם, אין במה
לכבד אותם. תן את המפה שלך לערב."
ואיוואן העני נתן לו את המפה.

"אני חייב לך קמח. תכף אחזיר" אומר איוואן העני
"מפת פלא, תני שק קמח."
רק אמר, ועל השולחן עמד שק קמח. לקח איוואן
העשיר את השק והלך.

רץ איוואן העני לעשיר "מה עשית למפת-פלא שלי?"
"אינני יודע כלום! כמו שלקחתי, כך החזרתני."
התעצב איוואן העני והלך הביתה. עבר יום, יומיים, ובבית אין קמח, אין לחם.

העשיר האכיל את האורחים ואת המפה שם בארגז. לאח העני החזיר רק מפה פשוטה.
התיישב איוואן העני עם ילדים כדי לאכול והמפה לא נותנת כל אוכל. מונחת על השולחן ריקה.

לקח איוואן דייסה בצלחת וחזר הביתה. ובדרך
שמש חיממה, המיסה את הדייסה וזו כולה נשפכה
לארץ.
כעס איוואן העני "הי את, שמש מרושעת. אמצא
אתך ואתנקם על התעלול הזה!"
והלך איוואן לרדוף אחרי השמש.

אין ברירה, הלך איוואן העני לאח וביקש "תן לי,
אחי, קצת קמח, קצת גריסים, קצת לחם."
"אין לי קמח, אין גריסים ולא לחם" עונה העשיר
"אם תרצה קח צלחת דייסה מהחבית שבמרתף."

"אל דאגה" אומרת השמש "אתן לך עז. תאכיל אותה בבלוטים ותחלוב ממנה זהב."

הלך, הלך, והשמש תמיד לפניו, עד שירדה אחרי ההר. שם מצא אותה איוואן. ראתה השמש את איוואן ושאלה "מדוע באת להתארח אצלי, איוואן?" "הלכתי עם דייסה לילדים רעבים שלי ואת המסת אותה וכולה נשפכה לארץ. מה אתן עכשיו לילדים?"

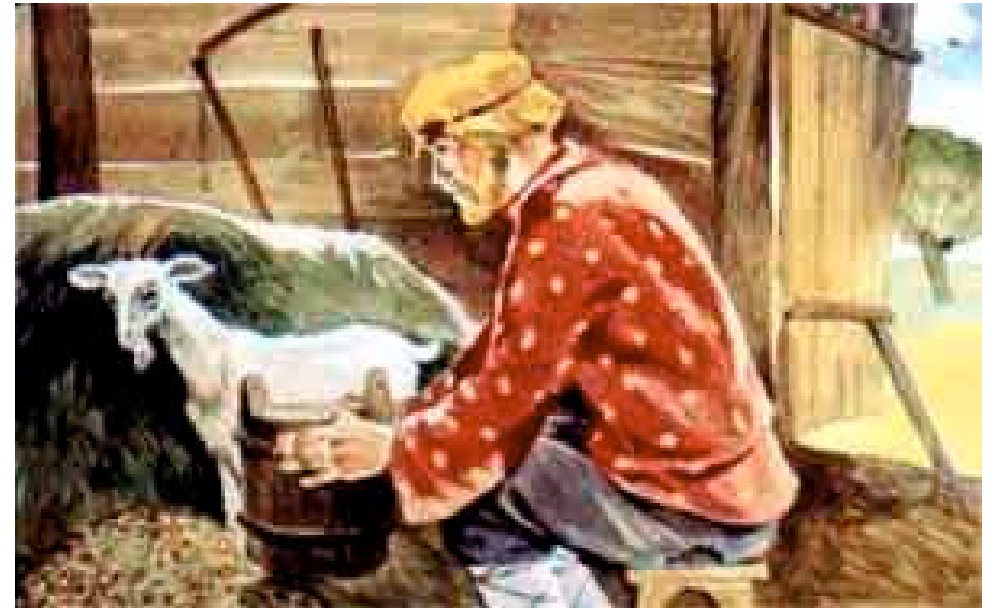

איוואן העשיר שמע על העז ובא לאחיו.
"תעזור לי, אחי. תן לי את העז שלך לשעה. אני
חייב להחזיר חוב ואין לי כסף."
"קח, אבל תחזיר אותה מהר."

לקח איוואן עז, האכיל בבלוטים והתחיל לחלוב.
ובמקום חלב קיבל זהב.

הלך איוואן העני שוב לאחיו: "מה עשית לעז
המופלאה שלי?"
"אני? לא יודע כלום. כפי שלקחתי כך גם החזרתני."
התעצב איוואן העני וחזר הביתה.

איוואן העשיר לקח את העז, חלב הרבה זהב, שם
את העז במכלאה ולאיוואן העני החזיר עז רגילה.
"תודה, אחי. עזרת מאוד!"
האכיל איוואן העני את העז שוב בבלוטים, ניסה
לחלוב, אבל היא נתנה רק חלב, ולא זהב.

לקח איוואן העני את קערת מרק שנשאר מאתמול
והלך הביתה. ובחוץ סערת שלג. כפור חמור
הקפיא את המרק. התרגז איוואן ואמר "אתה כפור,
בעל אף אדום! בשבילך זה משחק והילדים שלי
רעבים! אמצא אתך ותשלם לי על התעלול!"
והלך לחפש את הכפור.

עברו ימים ועברו שבועות. ילדים בוכים. רוצים
לאכול. התחיל חורף וקור קשה, ובבית אין גריסים,
אין קמח.
הלך איוואן העני לאחיו העשיר. "תן לי, אחי, אפילו
רק חופן קמח."
"אין לי קמח ואין לי גריסים. אם תרצה, תוכל לקחת
את המרק מאתמול, ששם נשאר על המדף."

"אם רק זה" אמר כפור "אתן לך תיק מיוחד. רק תגיד 'שניים מתיק' יצאו שניים. אמור 'שניים לתיק' יכנסו חזרה."

כפור בשדות - איוואן בשדות. כפור ליער - איוואן ליער. התיישב כפור על ערמת שלג ואיוואן לידו. השתומם כפור "למה באת, איוואן, להתארח אצלי?" "הלכתי עם מרק מאתמול להביא לילדים. ואתה הקפאת אותו. מה אביא עכשיו לילדים רעבים? את מפת-הפלא ואת העז לקח האח שלי, ועכשיו אתה הקפאת את המרק."

רק הספיק איוואן להוציא צעקה "שניים לתיק"
כשאיוואן העשיר בא אליו. "שמעתי שהלכת ליער.
מה קיבלת הפעם?"
"הייתי, אחי, אצל כפור, וקיבלתי תיק-פלא. רק
תאמר 'שניים מתיק' והם יצאו ויעשו כל מה
שנחוץ."
"תן לי את התיק ליום אחד. גג אצלי התמוטט ואין
מי שיתקן."

חזר איוואן הביתה, שם את התיק ואמר "שניים
מתיק". והנה מהתיק יצאו שני נבוטים מעץ אלון
קשה והתחילו להרביץ לו מכות "אל תאמין, איוואן,
לאח עשיר! נלמד אתך קצת שכל!"

איוואן העשיר, בקושי חי אחרי המכות, חזר לאיוואן העני. החזיר את המפה ואת העז. עכשיו יושבים שבעת הילדים של איוואן על ספסל, אוכלים דייסת חיטה. כפות צבעוניות, דייסה שמנה.

לקח איוואן העשיר את התיק הביתה, סגר דלת וקרא "שניים מתיק!" ושני נבוטי אלון יצאו מיד והתחילו לתת לו מכות. "אל תרמה את העני, איש עשיר! תחזיר לאיוואן את המפה ואת העז."